

Hoempapa!

Het liep tijdens het Eurosongfestival niet zo best af met het liedje *Europapa* van de zanger Joost Klein.

Al maandenlang horen wij in de moerasgebiedjes aan de andere kant van de dijk tegenover ons huis op Achthoven een ander 'gezag'. Het is het kenmerkende gehoemp van de roerdomp. Deze schuwe moerasbewoner die je zelden ziet, laat zich dag en nacht horen met een diep en dreigend geluid.

De rietputjes waarin hij schuilt zijn twintig jaar geleden aangelegd bij de dijkversterking, een megaoperatie destijds waarbij de oude dijk opging in een nieuwe en veel zwaardere dijk.

En hoewel in die twintig voorbije jaren het water bij ons nog nooit tegen de dijk gekomen is staat een volgende versterkingsronde al weer voor de deur. Nodig, zeggen de experts van het Waterschap, om toekomstige hoogwatervloeden te keren.

Er is na een natte en open winter geen droog en warm voorjaar gekomen waar we de afgelopen jaren zo aan gewend waren geraakt. Integendeel, het kan ook nog anders, overvloedige regen zorgde voor kletsnatte landerijen en volkstuintjes. Veel gewassen kunnen niet worden gezaaid of gepoot of staan na opkomst te verpieteren. En de slakken, naakt of met een huisje op hun rug ijveren met elkaar om de gewassen die het nog proberen, in een nacht kaal te kluiven tot wanhoop van de moestuinierder. Ik waag me er maar niet aan om hier een effectieve aanpak te beschrijven.

Nu zou je natuurlijk kunnen zeggen dat natte voorjaren of natte zomers van alle tijden zijn. Mijn buurman, agrariër in ruste, vertelde vorige week dat in 1983 er geen dag in mei voorbij ging dat het niet regende en de koeien pas op 7 juni naar buiten gingen. Ik herinnerde me dat ook weer. Het was het eerste jaar dat ik bij Staatsbosbeheer werkte en meemaakte dat de Avelingen, een prachtig natuurgebied bij Gorinchem, in een half jaar tijd drie maal overstroomde. Ook de Achthovense uiterwaard stroomde gedeeltelijk onder door de hoge rivierwaterstanden. En wat natte zomers betreft, iedereen weet zich nog wel een verregende vakantie te herinneren. Maar toch, de natte meimaand van 2024 en de hoge temperaturen van het afgelopen halfjaar passen in het patroon van veranderende en extreme weersomstandigheden. Records sneuvelen voortdurend, natter, droger, warmer en heftiger, niet alleen hier maar over de hele wereld.

Droog was het gelukkig wel op de zaterdag na Hemelvaartsdag toen in ons goede dorp de jaarlijkse rommelmarkt werd gehouden. De benaming 'rommel' past eigenlijk allang niet meer bij verreweg de meeste spullen die in een lange rij kramen werden aangeboden. Wat hebben we toch ontzettend veel denk je dan en wat zijn we een rijk landje.

Met schoonzoon Jelle om half twee nog even gekeken bij de boeken, samen een tas vol voor 5 euro.

Hij kreeg boeken van mij en ik van hem de gebroeders Karamazow van Dostojewski, ach het kostte omgerekend nog geen kwartje. Ontspullen blijft zo toch nog een hele opgave.

Met echte, niet meer bruikbare rommel kun je terecht in de milieustraat op Gelkenes, Groot Ammers.

Ik was er pas voor een symposium over afvalverwerking, heel interessant. Mij werd opnieuw duidelijk hoe belangrijk het is om afval thuis al goed te scheiden. (minder afval maken zou natuurlijk nog beter zijn). Op die manier kan er weer 90 procent van de boel opnieuw worden gebruikt. Voor bouwmaterialen is er een aparte afdeling, gerund door mensen met een afstand op de arbeidsmarkt, want een verdienmodel is het niet. Ik haalde er pas isolatiemateriaal om aanbouw en schuur te isoleren. Prima spul en voor meer dan de helft goedkoper dan bij een bouwmarkt. Er is van alles te vinden voor een bouwprojectje en je wordt er geholpen door fantastische mensen.

Maar het CO₂-vrije en gratis hoempapa-concert van mijn gevederde vrienden aan de andere kant van de dijk zal me toch als herinnering aan het natte voorjaar van 2024 het meeste bijblijven.

Luuk Oevermans